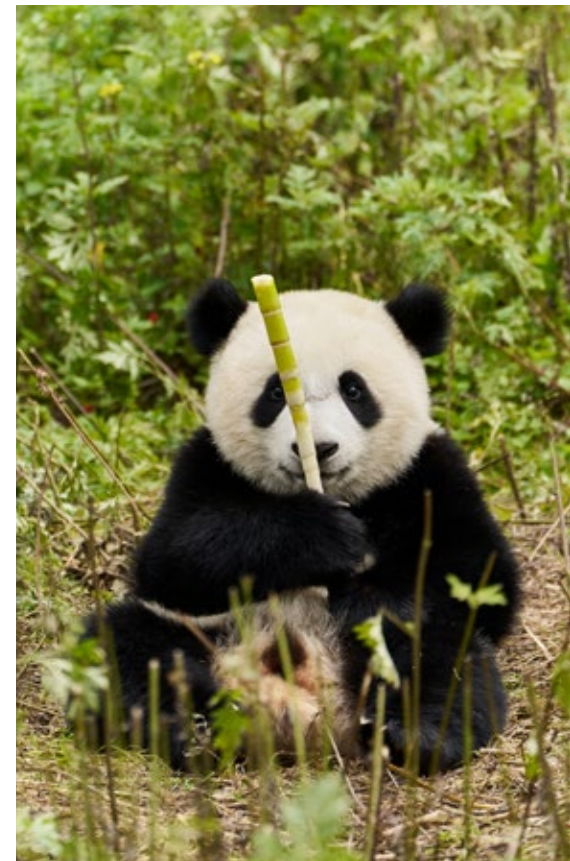

Pandad sümboliseerivad õnne, mängulusti ja elurõõmu. **KELLELE SIIS SELLISED ASJAD EI MEELDIKS?**

"Pandad on alati kuidagi nii rahulolevad, muretud ning õnnelikud," ütleb filmi "Minu sõber Panda" lavastaja.

jätsime võtte pooleli ja tegime järgmisel päeval edasi.

Mulle väga meeldis selle filmi muusika. Eriti liigutav oli stseen, kus Tian pandale laulis...

Muusika kirjutas kuulus Prantsuse helilooja Armand Amar, kes on mu hea sõber. Oleme temaga mitmeid filme koos teinud, ta mõistab mind ja mu loomingut väga hästi. Amar pani tõesti ka "Moon le panda" filmi muusikasse väga palju emotsiooni sisse.

Prantsusmaal esilinastub film aprillis, Eestis maikuus. Kas see jõuab ka Hiinas ekraanile?

Seda me veel päris kindlalt ei tea, kuigi ma väga loodan. Hiinlased ei vaata üldiselt koguperefilme, seal eelistatakse rohkem märulit. Aga mine tea, ehk suudab "Minu sõber Panda" ka nende kinomaitset muuta! **🐼**

"Minu sõber Panda" on kinodes 16. maist.

Noé Liu Martane filmis "Minu sõber Panda".

pandaga – kuidas te sellised kaadrid küll saite? Ta oleks nagu näitleja!

Aitäh! Ja tõesti, päris pandat näeb ekraanil umbes 98% ulatuses. Vaid mõnes stseenis pidime arvutit kasutama. Töötasime võtetel kahe pandaga ja selle eest, et tulemus sai sedavõrd vapustav, peab tänama meie peategelast Noé Liu Martane. Ta on võrratu laps, kellel loomadega suhtlemiseks eriline anne. Unistasin sellest filmist aastaid, kuigi ega ma tegelikult ei uskunud, et see võiks teoks saada. Läks hulk aastaid, aga lõpuks see õnnestus.

Pandat ju ei saa filmirooliks treenida nii nagu näiteks tsirkusekaru?

Ei-ei, sellepärast pidimegi leidma erilise lapse, keda loomad usaldaksid. Ja keeruliseks ning aeganõudvaks tegi filmi ettevalmistuse see, et kõik pandad maailmas kuuluvad Hiina riigile. Hiinlastele on pandad rahvuslik aare, riigi sümbol. Maailma Looduse Fond on valinud pandad ohustatud loomade sümboliks ja ka Hiinas on nad mõistagi looduskaitse all. Nii et selleks, et Hiinas pandasid filmida, pidime saama eriloa. Dokumentaaliga poleks probleemi olnud, aga mängufilmi jaoks vajasime luba, mille taotlemine oli keeruline protsess ja võttis aastaid. Aga me saime selle kätte.

Kuidas te selle võrratu peosatäitja leidsite?

Noé Liu Martane on isa poolt hiinlane ja ema poolt prantslane, täpselt nagu tema tegelaskuju Tian filmis. Ja tema isa Ye Liu – kes mängib ka filmis Tiani isa –, on Hiinas väga kuulus näitleja. Ema Anais Martane aga laulja ja fotograaf. Meie prantsuse produtsent Hiinas, kes on Anaisi sõber, arvas kohe, et Noé oleks meile ideaalne valik. Aga siin võttis kokulepete saamine samuti aega, sest Anais on oma laste suhtes väga kaitsev – täiesti arusaadav, muidugi – ja polnud alguses kindel, kas soovib oma poega võtetele lubada. Ent talle meeldis stsenaarium, ta hakkas meid usaldama ning lõpuks läks nii, et Tiani õde mängib filmis tema päris õde Nina Liu Martane.

Noé Liu Martane ja pandakaru.

"Mul on väga hea meel, kui täiskasvanud oma lastega meie filme vaatama lähevad ning pärast nende üle koos arutlevad," rääkis režissöör Gilles de Maistre Sädele Pariisis.

Filmi peaosas on Noé Liu Martane, stsenaariumi kirjutas režissööri abikaasa Prune de Maistre.

Gilles, millal teie pandadesse armusite?

Ma ei mäletagi, millal neid esimest korda nõ elusast peast nägin, aga olen pandasid alati armastanud. Nad meeldivad ju kõigile! Arvan, et pandad on ühed kõige armastatumad ja nunnunud loomad üldse. Nad sümboliseerivad õnne, mängulusti, elurõõmu. Kellele siis sellised asjad ei meeldiks?

Samas on maailmas palju teisigi imearmsaid loomi, mis te arvate, miks inimesed just pandasid vaadates heldivad?

Sest pandad on alati kuidagi nii rahulolevad, muretud ja õnnelikud. Nad mängivad ja söövad ja magavad ja ajavad omi asju ning tunnevad end alati väga mõnusalt. Ja näevad pööraselt armsad välja.

Vaatasin seda filmi ega suutnud uskuda, et tegemist on tõesti päris

ELURÕÕM & MÄNGULUST

"Kõik minu filmid on loodud ja pühendatud mu kuele lapsele," ütleb režissöör Gilles de Maistre. "Ent miski ei tee mind õnnelikumaks, kui need toovad rõõmu teistelegi vaatajatele kõikjal maailmas."

TEKST KRISTI PÄRN-VALDOJA FOTOD KRISTI PÄRN-VALDOJA JA UNIFRANCE

Gilles de Maistre looming peaks eestlastele hästi tuttav olema, eriti neile, kes armastavad filme, mille peategelasteks on inimeste kõrval ka loomad. Meie kinodes on linastunud näiteks de Maistre koguperefilmid "Mia ja valge lõvi", "Hunt ja lõvi" ja "Emma ja must jaaguar", ning peagi jõuab ekraanidele väikese poisi ja pandakaru sõprusest jutustav "Minu sõber panda" (Moon le Panda).

Selle peategelase, 12-aastase Tiani isa on hiinlane, ema aga prantslanna.

Tüüpilise varateismelisena veedab Tian aega peamiselt arvutimänge mängides. Koolis läheb tal kehvasti, sõpru poisil eriti ka pole, ning kui selgub, et tema vanemad otsustavad lahutada, tõmbub Tian veelgi rohkem endasse. "Mõnes mõttes on Tian koondportree poisist, kelle sarnaseid on tänapäeval maailmas palju," räägib de Maistre. "Ent loodus ja sõprus pandaga päästavad ta."

Tian ja tema õde saadetakse vanaema juurde Hiina ning just seal sõbrunebki poiss pandakaruga. Sellest saab alguse imeline seiklus, mis muudab nii Tiani kui ka tema perekonna elu.